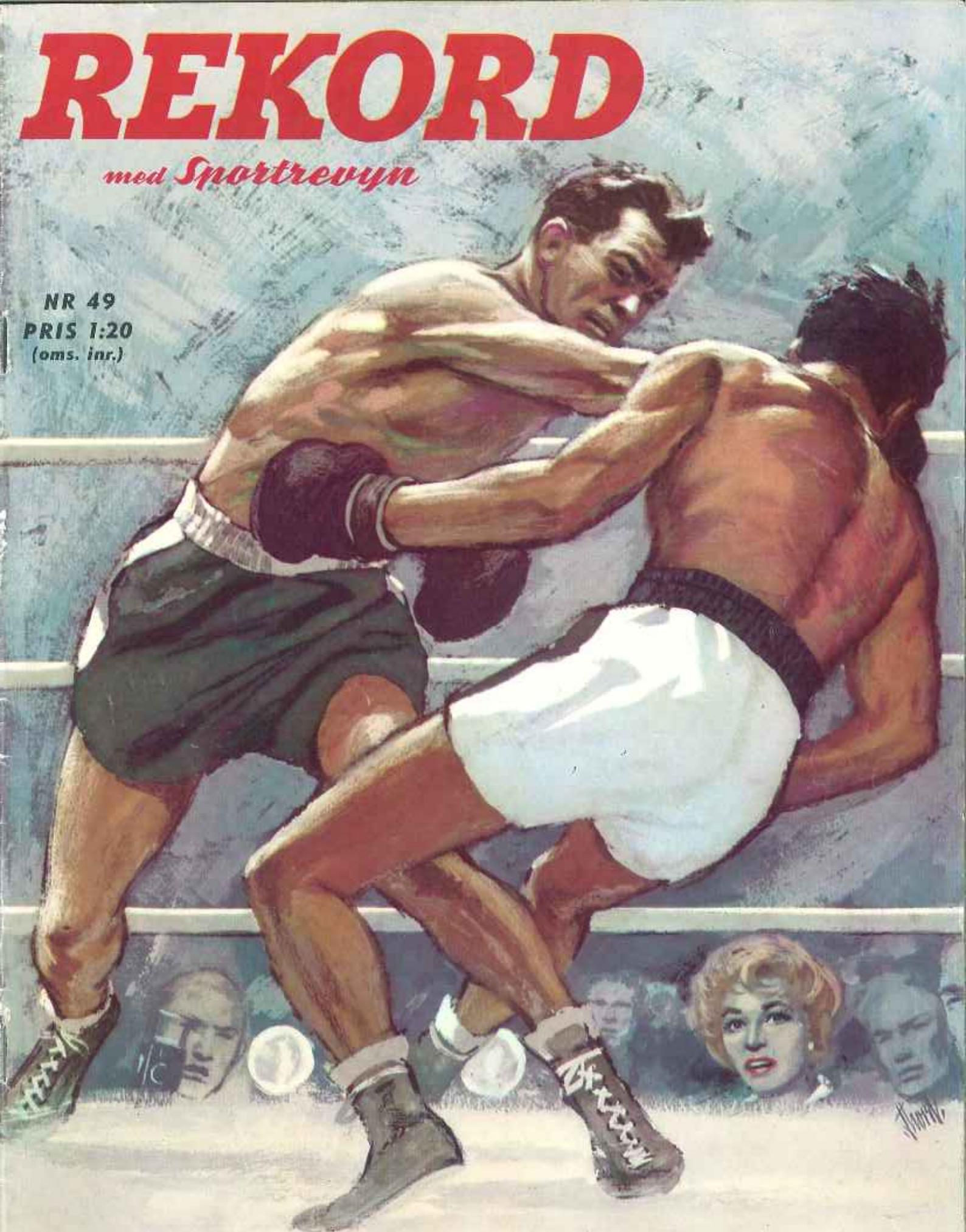

REKORD

med Sportrevyn

NR 49
PRIS 1:20
(oms. inr.)

STORA PENGAR PÅ GÅNG

Spännande boxningsnovell

DEN ALLSVENSKA norrgruppen i ishockey omfattar den här säsongen tre (3) nya klubbar! Ja, det är ett faktum — trots att varje år bara två lag nedresp. uppflyttas.

Det kan väl inte vara möjligt, invänder ni kanske.

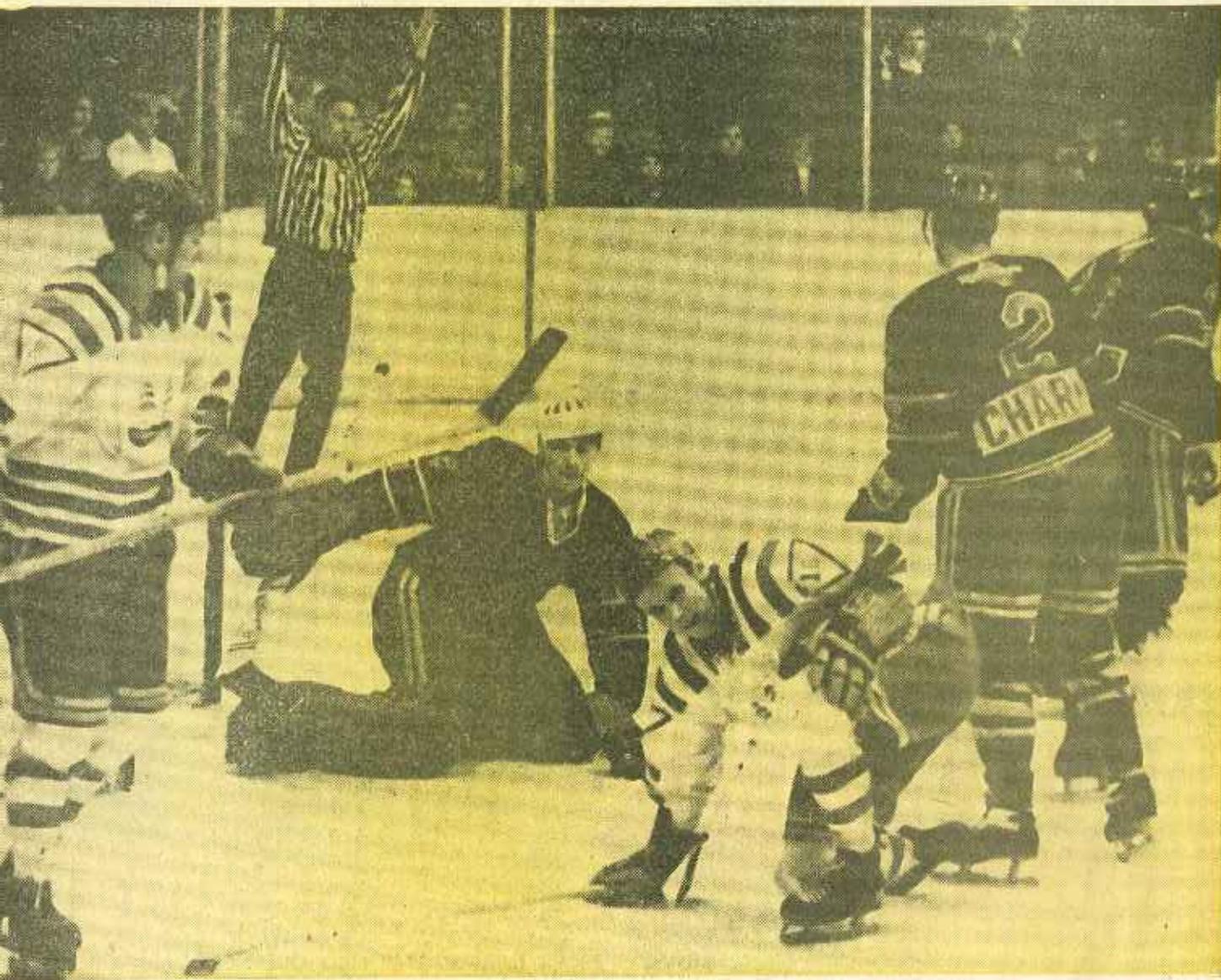
Jo, minsann, att det är! Clemensnäs (ett i kvalet) och Mora (kvaltvåa). Och så Timrå IK. • Medelpads stolthet i is-

vänkskapsmatcher. Övriga klubbar inom distriktet lade ned ishockeyn. Men W/O fortsatte, vann div. III och säsongen 1955–56 även div. II och gick rakt upp i div 1. Där W/O allt sedan dess hållit sig kvar.

Redan 1951 var dock Wifsta/Östrand uppe i allsvenskt kval och var på gränsen att gå upp i div. I redan då. I den avgörande kvalmatchen mot Leksand

nya namnet Timrå IK, och låt oss ge-
nast slå fast att det är en av Norrlands
fräsigaste ishockeyklubbar. Så har det
varit ända från starten. Och så är det
än.

Timrå är en frisk fläkt i allsvensk
ishockey, en klubb som spelar med
offensiven i högsätet och som har fost-
rat många storspelare. Även sådana
som landslaget har haft stor nytta av.

Timrå knep en poängen av fruktade Umeå i början av november. Här har »Kullo» Olofsson längst t.v. slagit kvitterings-
pucken i nät medan klubbkompisen Olle Ahman i stridens hetta fått en smäll så han tvingas ta igen sig i knästående
ställning.

hockeysammanhang. Den senaste lin-
ken i en kedja som omfattar ett drygt
kvartsskels ishockey i Medelpad. Tim-
rå IK är det nya namnet på Wifsta/
Östrand, en klubb med nytt namn trots
att det nu är elfte (11:e) allsvenska säs-
sonen.

☆ ☆ ☆

INNAN VI GÅR VIDARE ska vi
kanske dra den historiska bakgrundsen
till Timrå IK. Så här ligger det till.

Det började på 30-talet. Wifstavarfs
IK var då den ishockeyklubben som var
i rampljuset i Medelpad, men 1942 slogs
WIK ihop med Östrands IF och resul-
tatet av den fusionen fick namnet Wif-
sta/Östrands IF. 1940–49 spelades bara

ledde W/O med 4–1, men Leksand vann
till sist med 9–6 och W/O fick alltså
värta fem år till på sin allsvenska upp-
höjelse.

Men det skulle ske flera förändringar
i klubbens struktur. 1963 upphörde en
av Medelpads främsta fotbollsklubbar,
Fagerviks GIF som självständig klubb.
Den nya sammanslagningen gav ska-
pelsen Wifsta/Östrand/Fagerviks IF,
men den nya klubben fick bara ett par
år på nacken så var det dags för det
nya namnet Timrå IK, som utan tvekan
är mera lättanlitigt för tungan än
det föregående klubbnamnet.

☆ ☆ ☆

NU HALLER VI OSS alltså till det

Men även Timrå har fått erfara, att
det är lättare sagt än gjort att hålla
kvar sina storstjärnor. Många har flugit
sin kos till andra klubbar på sydligare
breddgrader. Så är tyvärr livets
gång.

Timrå har dock alltid haft förmågan
att samla ihop nya, goda krafter och
har alltid kommit igen med frisk och
obändig stridslust. Bra gjort! Den för-
mågan visar vilken ryggrad det är i
medelpadsklubben, den enda inom di-
striktet som hade styrka och energi nog
att hålla ishockeyn vid liv under de
krävande krigsåren och åren närmast
efter krigsslutet.

☆ ☆ ☆

Sportrevyn

JAG HAR ROAT MEJ med att bläddra litet i gamla papper. Under rubriken »Ny fläkt från Norrland» presenterades klubben bland de övriga nya allsvenskarna i Ishockeyboken 1956–57. Efter en kort historik presenterades de spelare som förde laget till div. I. Vi återger Ishockeybokens text:

Målvakter: Bo Eriksson, 27 år, förrådsarbetare. Från Nyland i Ångermanland. En av Norrlands bästa målvakter. Sage Wiström, 21, byggnadsarbetare. Juniorprodukt. (Kommentar: Den senare stannade i klubbens A-lag ända in på 60-talet, gick till IFK Umeå för några år sedan men hade då bränt sitt krut och blev ingen riktig toppman).

rist. Snabb och målfarlig. Orvar Kämpe, 30, ingenjör. Lagets strateg. Farlig skytt. Eje Lindström, 19, metallarbetare. Började som back men är nu elegant, skjutfarlig forward. Bra fotbollsspelare. Roine Björkstrand, 20, fabriksarbetare. Spelare i stark utveckling. Sven Lindström, 27, passare. Egen produkt. Lagets skyttekung. Lennart Andersson, 21, verktygsarbetare. Lagets kanske bästa åkare. Dock svag målskytt. Kapten. Göte Wiklund, 18, elektriker. Mycket lovande. Ake Eriksson, 19, verkstadsarbetare.

Övriga spelare: Tage Lindström, 27, reservmålvakt. Alf Schönberg, 26, distriktschef. Nyförvärv från GIF Sundsvall.

var med i gänget som sensationellt nöp VM-guldet framför näsan på Kanada i Colorado Springs 1962.

□ Eje Lindström hann med 57 landskamper och blev världsmästare 1957 i Moskva, då Tre Kronor helt otippat snuvade ryssarna på guldet genom att spela 4–4 mot värdfolket i finalen. Eje bidrog mycket verksamt till den svenska slutsegeren genom att helt respektlöst göra både 1–0 och 2–0 mot de chockade ryssarna. Sovjet gjorde så småningom 1–2, 2–2, 3–2 och 4–2, men sedan kom Eje igen och gjorde sitt tredje mål innan Garvis Määttä slutligen petade in den kvitteringspuck som gav 4–4 och svenska guld! Atskilliga spaltkilometer har skrivits om Garvis Määttä såsom »hjälten från Moskva», men få har rosat Eje Lindström för att han gjorde tre av de fyra svenska målen!

»Biffen« Nilsson, försvarets fruktade granitklippa och en av Tre Kronors päläggskalvar, skojar med en CSKA-kamrat, som trycks in i målet. Se förklaring på nästa sida!

RYSKA TAKTER I TIMRÅ

Träningsutbytet med ryska CSKA verkar ha gett Medelpads stolthet nya friska krafter. Seriespelet inleddes i bländande stil av "De förlorade sönernas klubb".

Backar: Stig Andersson, 34, sjukvärnare. Klubbens veteran och tränare. Har varit med sedan 1937. Ingvar Näslund, 25, järnarbetare. Lagets »hardhitter». Bert Olov Nordlander, 18, elektriker. En av de yngsta och bästa. Blivande storspelare. Lars Jansson, 21, elektriker. Egen produkt.

(Kommentar: Jojo, tron på B. O. Nordlander var berättigad. Han blev en storspelare, världsmästare, europeamästare m.m.)

Forwards: Sören Boström, 20, kontor-

vall. Har tidigare spelat allsvenskt för Norrköping. Bernt Arwidsson, 22, konstör. Tillbaka till moderklubben efter kort gästspel hos GIF Sundsvall.

* * *

VAD HAR DET nu blivit av dessa historiska spelare som gav Medelpad allsvensk upphöjelse i ishockey?

□ Bert-Olov Nordlander (som i dagligt tal kallas Bert-Ola) har hunnit med 109 landskamper och är numera sedan en del år tillbaka back i AIK. Bert-Ola

**ISHOCKEY-SPECIAL
AV ALLAN LAISFELDT**

Artikelförfattaren ber att så här i efterhand dra en lans till Ejes försvar. Även han bör hedras för sin utan tvekan mycket betydelsefulla finalinsats.

Eje är numera tränare för AIK, har även medverkat som spelande sådan hos stockholmarena. En lugn och sympatisk grabb som kan ishockeyn inifrån.

Sören Boström är fortfarande med i A-laget. En nyttig spelare, slitvarg som aldrig ger tappet. Bernt Arwidsson är en annan i gänget som bytt ut klubbdräkten mot AIK:s. Sven (Svenna) Lindström är numera tränare, även instruktör inom distriktet. Stig Andersson är både instruktör och förbundsdomare. Lennart Andersson spelade i A-laget ännu förra säsongen, men »motionerar» nu i en mindre klubb.

☆ ☆ ☆

UNDER ÅRENS LOPP har klubben fostrat många storspelare. En del av dem har flyttat på sig, andra har stannat.

Bland flyttfåglarna kan — förutom redan nämnda Nordlander, Eje Lindström och Arwidsson — nämnas namn som »Tigern» Johansson (numera i Brynäs), Lennart »Lill-Strimma» Svedberg (som flyttade till Brynäs men som numera finns i Mora). Detta är de bästa bitarna.

Men Timrå kommer alltid igen. Den nuvarande generationen innehåller många fina spelare. Låt oss nämna några av dem:

Jan-Eric »Biffen» Nilsson, 22 år, kraftfull och robust back, en fyrkantig granitklippa med fruktade slagskott som specialité. En av Tre Kronors bästa

Två Timrå-äss. T.v. Olle Ahman, målspottare och speluppläggare av stort format. T.h. Inge Hammarström, som spås en lysande ishockeyframtid. Kan bli bättre än Lill-Strimma, tror många.

»Lill-Strimma» Svedberg. Gjorde 9 allsvenska mål förra säsongen men har i höst blommat ut och gjort den ena glansmatchen efter den andra. Ett kolossal lovande ämne, redan föremål för

Straffspecialist — men gjorde som sådan en ödesdiger miss vid andra seriematchen denna säsong när han ett par minuter före full tid i hemmamatchen mot Mora sköt ett straffslag i ribban vid ställningen 3—4...

— Jag skulle aldrig ha slagit den straffen, sa Olle dystert efteråt. Jag kände på mej att det skulle gå på tok. Allting hade misslyckats för mej tidigare under matchen, jag hade skjutit i ribban, i stolpen, etc. Men det är första och sista gången jag missar ett straffslag...

Bra rutet! Olle Ahman kommer säkert igen som straffläggare. Som spelare och målskytt i andra situationer har han kommit igen efter den förargliga missen mot Mora.

☆ ☆ ☆

MEN DET FINNS FLERA fina spelare i Timrås lag. Man kan nämna målvakten Lennart Lind, 22, en lugn och fin spelare, 85-kilosbacken Ove Jonsson, en stabil 22-åring som också prövats i landslagsdress, »Kulle» Olovsson, 23, som gjorde 15 mål förra säsongen, en fin spelare som var en perfekt pendang till likaledes målfarlige Stig-Olov Zetterberg innan denne nappade på en krok från Tingsryd och drog iväg söderut. Svante Granholm, f.d. fin TV-puckare, Roger Stam, Sören Boström, Jan Stolpe är bra grabbar hela bunten. Likaså flera därtill.

Så det är ingen risk för att Timrå ska tunnas ut så att läget blir katastrofalt, även om någon spelare då och då sticker söderut. Nya kuggar spelas

Sportrevyn

Här ser ni målet vi talade om i bildtexten på föregående sida. När Timrå tränade med det ryska armélaget tog gängen ibland bort målvakterna och placerade koner i stället för burar i rinken. Detta i akt och mening att träna upp precisionen i skotten. På bilden gör Timrås Svante Granholm mål.

päläggskalvar i backgardet, med ett 30-tal landskamper på »sitt samvete».

Inge Hammarström, 18, underbarn i TV-pucken för några år sedan. En av de största talanger Medelpad någonsin fostrat, blir kanske ännu bättre än

allsvenska värvares närgångna blickar.

Olle Ahman, 20, sex säsonger i A-laget trots sin ungdom. En lång (185 cm) och elegant spelare, center med blick för spelfördelning och egna genombrott. Gjorde 18 mål förra säsongen.

ständigt in i det fina lagmaskineriet och Timrå mal vidare i den allsvenska kvarnen.

Hittills har det blivit följande placeringar i den allsvenska norrgruppen efter den sensationella spelöppningen den 2 december 1966, då laget började med 5-5 borta mot fruktade Skellefteå AIK: 4 - 4 - 5 - 4 - 3 - 2 - 4 - 6 - 5 - 4.

1962 och 1963 var medelpadslaget uppe i SM-slutspelet, men båda gångerna blev skörden bara en poäng och laget hamnade sist i sluttabelben.

☆ ☆ ☆

I HÖST HAR TIMRÅ startat med övertygande spel i vänskapsmatcherna, och även i serien visade laget prima takter allt ifrån de inledande 2-2 mot speciella trötobröderna från AIK i Jönköping.

Är det måhända de ryska takterna som börjat verka i år? Dels stod Timrå som värd för det ryska armélaget CSKA:s träningsläger i Sverige i höstas, dels har Timrå börjat experimentera med rent ryskt träningsmetoder!

— Nåja, sakta i backarna, säger tränaren Sven Lindström. Det är väl inte så mycket ryskt vi lagt oss till med, vi har ju inte alls samma möjligheter som ryssarna att lägga upp träningen, för dom är ju mer eller mindre proffs. Men efter det ryssarna var här i höstas har vi alla fall lagt oss till med en del träningsdetaljer som dom körde med. Vi har tagit efter de saker vi kan ta vara på. Det är väl egentligen mest saker som rör försäsongsträningen som vi kan använda oss av. Nu hade ju så lång tid gått, när dom kom hit, så vi hann inte ta vara på så många lärdomar i år. Man kan ju inte börja ändra på ett helt lag med ens.

— Kommer ni att utöka det ryska träningsinslaget nästa år?

— Det är mycket troligt att vi gör, vad det gäller försäsongens uppbyggning.

— Vilka speciella glädjeämnen har ni haft i höst?

— Andrakedjan har kommit starkt. Dels är ju Inge Hammarström verkligt bra, dels har Jan Stolpe och Svante Granholm växt ut. Alla tre är finfina åkare, kan vi bara smälta ihop de tre till en fullödlig enhet vad som helst. Så har vi en kanonkedja på gång! Dessutom har Olof Ahman-kedjan varit bra hela året och den nya tredje-kedjan är på god väg.

— Så ni ser ljust på framtiden?

— Ja, det gör vi! På sikt hoppas vi även att klubbens ishockeyskola ska ge riklig frukt om 4-5 år, och dessutom har vi tänkt försöka värva tillbaka en del spelare! Det är ju inte så kul att jämt utsättas för andra klubbars rovdrift. Nu ska vi försöka vända på strömmen!

Säger »Svenna» Lindström, driftig tränare och klok ishockeykarl i Timrå IK — klubben som alltid kommer tillbaka.

• • •

FEM FULLTRÄFFAR

BÖCKER MED FART, SPÄNNING OCH FAKTA

1 FRÅN GRÖNA VALLEN TILL WEMBLEY

Gunnar Gren berättar om pojkkären och sina fotbollslevelser ända till Olympiska finalen 1948. I ett ömfattande illustrerat kapitel lär »professorn» bort sin egen teknik och taktik.

5:75 PORTOFRITT 3:e upplagan

2 BOXARÖDEN

Edwin Ahlgren berättar om de öden som mött ringhistoriens boxningshjältar; drama, sensation och olyckor. Varje bok är försedd med Edwin Ahlgrens autografer.

5:— PORTOFRITT 3:e upplagan

3 KRAFTKARLAR OCH KRAFTPROV

Roliga berättelser om de starka karierna: »Stor-Högen», Starke Arvid, Eugen Sandow, Arthur Saxon och många andra.

All världens ungdom tränar med skivstång. I denna bok finns ett enastående illustrerat träningsprogram.

5:— PORTOFRITT 2:a upplagan

4 SPORT KALENDERN 66

Världsbästa, Sverigebästa, världsrekord, europearekord. Fullt tillförlitliga uppgifter. 190 sidor, illustrerad. En uppslagsbok för idrottsintresserade i behändigt fickformat.

9:— PORTOFRITT

5 GULD I NÄVARNA

Ingemar Johanssons sagolika karriär i strålande, delvis unika bilder. Ett högintressant minne från SVERIGES STORSTA IDROTTSBÅRD GENOM TIDERNA 328 foton.

10:— PORTOFRITT (inbunden) 2:a upplagan

— — — — —
TILL CIRKEFÖRLAGET, BOX 2142, GÖTEBORG 2

Undertecknad beställer härmed

nr av ovan nämnda böcker
all sändas mot postforskott.

Namn
Postadress
Poststad